Prima instanță: Judecătoria Criuleni (sediul Central), judecător Romina Țurcan

dosarul nr. 2r-609/25
2-25024855-02-2r-24032025

D E C I Z I E

12 februarie 2026
mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:
Președintele completului Serghei Dimitriu
Judecătorii Violeta Gîrleanu și Constantin Roșca

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de recurentul BC ”MAIB” SA,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de BC ”MAIB” SA către Chihai Denis privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 26.02.2025, prin care s-a respins cererea înaintată de BC ”MAIB” SA privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii,

a c o n s t a t a t:

1. La data de 25.02.2025, BC ”MAIB” SA a depus cerere de chemare în judecată către Chihai Denis privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.
2. Concomitent cu depunerea acțiunii, BC ”MAIB” SA a depus cerere privind asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv mijloacele bănești ce aparțin pârâtului Chihai Denis, în limita valorii acțiunii.

Soluția instanței de fond:

3. Prin încheierea Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 26.02.2025, s-a respins cererea înaintată de BC ”MAIB” SA cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de BC ”MAIB” SA către Chihai Denis privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Solicitarea recurentului:

4. La data de 17.03.2025, recurentul BC ”MAIB” SA a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 26.02.2025, solicitând casarea acesteia și adoptarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de asigurare a acțiunii (f.d.41-43).

Argumentele recursului:

5. În motivarea recursului, BC ”MAIB” SA a menționat că a argumentat necesitatea aplicării măsurilor de asigurare prin faptul că pârâtul se eschivează cu rea-credință de la onorarea obligațiunilor asumate conform contractelor de credit.

A notat că la adoptarea încheierii recurate instanța de judecată nu a ținut cont de faptul, că datoria la situația din 16.02.2025 constituia suma de 53 398.97 lei, iar pârâtul nu întreprinde careva acțiuni în vederea achitării datoriei față de bancă. Necătând la acest fapt, în conformitate cu contractul de credit, debitorul şi-a asumat obligația de a rambursa creditul şi de a achita dobânzi lunar, iar la acordarea creditelor acesta a declarat venituri, care aparent ar fi fost suficiente pentru efectuarea plăților conform graficelor stabilite.

Totodată a menționat că BC ”MAIB” SA a verificat în portalul Judecătoriei Criuleni, sediul Central și a constatat că Chihai Denis are statut de pârât și în cadrul cauzei/cauzelor civile privind încasarea datoriei în favoarea BC „Energbank” S.A. (nr. dosarului 2-214/2025, data înregistrării 17.02.2025). La data depunerii cererii de acordare credit la BC "MAIB" SA, Chihai Denis nu a informat BC "MAIB" SA despre obligațiunile asumate anterior şi nestinse față de alți creditori. Din aceste motive consideră că Chihai Denis a dat dovadă de un comportament de rea credință prin neinformarea despre angajamentele de plată asumate anterior fată de alți creditori și/sau asumarea ulterioară a obligațiunilor față de alți creditori prin încheierea contractelor de credit/împrumut cu aceștia.

Din aceste considerente afirmă cu certitudine că probabilitatea recuperării datoriei în cazul unei eventuale hotărâri adoptate în favoarea băncii scade considerabil sau chiar face imposibilă recuperarea datoriei dacă nu vor fi întreprinse măsuri în vederea asigurării executării acestea.

A precizat că la soluționarea problemei de asigurare a acțiunii instanța de fond urma să țină cont de principiul contradictorialității şi egalității părților în drepturile procedurale prevăzute de art.26 din Codul de procedură civilă, astfel încât nici una din părți să nu fie avantajată sau defavorizată în raport cu cealaltă. Însă instanța de judecată nu a ținut cont de cele invocate de către BC ”MAIB” SA, considerând că cererea este lipsită de suport probant.

Astfel, a conchis că instanța de judecată respingând cererea BC ”MAIB” SA privind asigurarea acțiunii, nu a dat explicații la toate cerințele invocate de către BC ”MAIB” SA referitoare la aplicarea dispozițiilor privind asigurarea acțiunii, or, în cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat, acest fapt se va considera o încălcare a art.6, par. 1 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului. Din cele expuse mai sus rezultă, că neluarea măsurilor de asigurare a

acțiunii va face imposibilă executarea hotărârii judecătorești adoptată pe cauza dată, iar acest lucru ar cauza BC ”MAIB” SA un prejudiciu material.

În final a reiterat că cererea băncii privind asigurarea acțiunii este întemeiată, argumentată şi probată, BC ”MAIB” SA în calitate de reclamant care pretinde apărarea unui drept încălcat şi care s-a adresat în instanța de judecată pentru apărarea acestui drept cu respectarea cerințelor stabilite de legislația în vigoare, inclusiv cu achitarea taxei de stat în mărime deplină, este în drept să pretindă asigurarea acțiunii sale, iar instanța de judecată (în circumstanțele menționate) este îndreptățită să admită cererea băncii privind asigurarea acțiunii.

Termenul de declarare a recursului:

6. Art.425 Cod de procedură civilă prevede că termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată că la materialele cauzei lipsesc acte confirmative privind expedierea și recepționarea încheierii contestate. În recursul declarat, recurentul a indicat că a recepționat încheierea recurată la data de 05.03.2025, ceea ce se confirmă prin ștampila aplicată de către bancă pe scrisoarea de expediere (f.d.44).

Prin urmare, prin depunerea cererii de recurs la 17.03.2025, recurentul a respectat termenul procesual prevăzut în art.425 din Codul de procedură civilă, adică 15 zile de la comunicarea încheierii.

Aprecierea instanței de recurs:

7. Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, Colegiul conchide că recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.
8. Conform art.424 alin.(1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.
9. În conformitate cu prevederile art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.
10. Potrivit art.174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.
11. În temeiul art.175 alin.(1) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a[1]) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului; b) să interzică

pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el; d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

12. Conform alin.(2) a articolului indicat, judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.
13. În conformitate cu art.177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.
14. În acest context Colegiul notează că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.
15. Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.
16. Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.
17. În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temei expres prevăzute de Codul de procedură civilă.
18. Colegiul relevă că la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în

ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

19. În același timp, asigurarea acțiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporțională, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului. Depăşirea scopului asigurării acţiunii va echivala cu o încălcare gravă a drepturilor părţii opuse în cadrul procesului civil.
20. Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei și motivele invocate de recurent, Colegiul costată că instanța de fond just a reținut starea de fapt și a aplicat cadrul legal situației.
21. Astfel, Colegiul notează că obiectul litigiului îl constituie încasarea de la Chihai Denis în beneficiul BC „MAIB” SA a datoriei în sumă totală de 53 398,97 lei, formată din credit la termen – 43 698,93 lei; credit restant – 6 951,28 lei; dobânzi – 2 179,76 lei și penalitate – 569 lei, în condițiile în care suma inițial contractată a constituit 100 000 lei.
22. Prin cererea de asigurare a acțiunii, reclamantul a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv asupra mijloacelor bănești ce aparțin pârâtului Chihai Denis, în limita valorii acțiunii.
23. La acest segment, Colegiul reține că o asemenea măsură constituie o ingerință semnificativă în dreptul de proprietate al pârâtului, care trebuie să fie justificată prin existența unui scop legitim și să respecte principiul proporționalității.
24. Or, din circumstanțele cauzei rezultă că la momentul emiterii încheierii contestate, suma restantă efectiv exigibilă era de doar 6 951,28 lei (credit restant), restul sumei reprezentând credit în termen, dobânzi și penalități, ceea ce denotă că obligația principală nu era integral ajunsă la scadență.
25. În aceste condiții, aplicarea sechestrului asupra întregului patrimoniu al pârâtului, în limita valorii totale a acțiunii, apare ca fiind excesivă și disproporționată în raport cu scopul urmărit, depășind necesitatea protejării unui eventual drept al reclamantului.
26. Totodată, Colegiul constată că reclamantul BC „MAIB” SA nu a prezentat niciun argument concret și nicio probă care să demonstreze existența unui risc real și iminent privind imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești, cum ar fi intenția pârâtului de a se sustrage de la executare sau de a-și diminua patrimoniul.
27. Prin urmare, în lipsa unor asemenea circumstanțe, aplicarea măsurii solicitate ar echivala cu o ingerință nejustificată în drepturile pârâtului, fiind contrară principiului proporționalității și echilibrului între interesele părților.
28. Colegiul subliniază că asigurarea acțiunii nu poate fi dispusă în mod automat, doar în considerarea existenței unei creanțe, ci trebuie să fie fundamentată pe existența unui pericol real și actual, apt să justifice limitarea temporară a exercițiului dreptului de proprietate al pârâtului.
29. În acest context, Colegiul conchide că instanța de fond a apreciat corect că, în lipsa unei motivări concrete și a unor probe pertinente, reclamantul nu a demonstrat în ce mod

neaplicarea măsurilor asigurătorii ar putea conduce la imposibilitatea sau tergiversarea executării unei eventuale hotărâri favorabile.

30. Aderent, Colegiul nu poate reține argumentul recurentului potrivit căruia pârâtul Chihai Denis ar avea calitatea de pârât și în alte cauze civile privind încasarea unor datorii, inclusiv în raport cu un alt creditor, precum și pretinsa conduită de rea-credință a acestuia prin neinformarea despre existența altor obligații de plată.
31. Ori se constată că existența a unor litigii pendinte sau a unor obligații contractuale asumate față de alți creditori de către Chihai Denis nu constituie, în sine, o probă suficientă a existenței unui risc real și iminent de imposibilitate a executării unei eventuale hotărâri judecătorești.
32. În opinia Colegiului asemenea susțineri au un caracter general și ipotetic, nefiind însoțite de probe concrete care să demonstreze că pârâtul ar întreprinde acțiuni de sustragere de la executare, de înstrăinare a bunurilor sau de diminuare intenționată a patrimoniului său.
33. Cu atât mai mult, că însuși reclamantul la acordarea creditului poate să verifice implicarea pârâtului în alte litigii, precum și istoria de creditare sau bonitatea acestuia.
34. Totodată, Colegiul subliniază că aprecierea bunei sau relei-credințe a pârâtului în executarea obligațiilor contractuale ține de examinarea fondului cauzei și nu poate justifica, în mod automat, aplicarea măsurilor de asigurare, în lipsa unor circumstanțe obiective și actuale care să indice pericolul neexecutării.
35. În același timp, faptul că pârâtul ar avea și alte obligații față de terți nu echivalează cu imposibilitatea executării obligației față de reclamant, în lipsa unor date certe privind insuficiența patrimoniului acestuia.
36. Prin urmare, Colegiul constată că argumentele recurentului se întemeiază pe simple presupuneri privind eventuale dificultăți de executare, fără a fi susținute de probe pertinente și concludente, astfel încât nu pot justifica ingerința în dreptul de proprietate al pârâtului prin aplicarea măsurilor asigurătorii solicitate.
37. În aceste condiții, Colegiul reține că instanța de fond a apreciat corect că nu este întrunită condiția existenței unui pericol real și actual de neexecutare, iar aplicarea măsurii de asigurare ar fi disproporționată și nejustificată în raport cu circumstanțele cauzei.
38. Din considerentele menționate şi având în vedere faptul că prima instanță întemeiat a respins cererea BC ”MAIB” SA cu privire la asigurarea acțiunii, iar cererea de recurs este neîntemeiată, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de recurentul BC ”MAIB” SA şi a menține încheierea Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 26.02.2025 cu privire la respingerea cererii de asigurare a acțiunii.
39. În conformitate cu prevederile art.427 lit.a) și art.428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge cererea de recurs înaintată de recurentul BC ”MAIB” SA.

Se menține încheierea Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 26.02.2025 privind respingerea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de BC ”MAIB” SA către Chihai Denis privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul adoptării.

Președintele completului Serghei Dimitriu

Judecătorii Violeta Gîrleanu

Constantin Roșca